

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

9/10.2

Hely

Idő

"1927"

Személy

Szerző:

Cím: *Hetven olasz diák Budapesten*

Forrás:

*Budapesti Hírlap*Bp
(Hely)1927. 10. 5.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (O)

Hetven olasz diák Budapesten. Alemani államtitkár a kirándulásról.

Ma délután *hetvennégy* olasz középiskolás diák érkezett Budapestre, hat tanárjuk felügyelete alatt, *Alemani* közoktatásügyi államtitkár vezetésével. A tanulmányi kirándulást az olasz kormány rendezte, a költségeket is az fedezi. A nagy társaságot az Asztória szállóban szállásolták el. Mindjárt megérkezésük után társasvacsorára gyűltek össze a szálló tavernájában. A *Budapesti Hírlap* munkatársa a vacsora során beszélgetett *Alemani* államtitkárral. Mindenesetre ritkán beszélget az ember államférfival ilyen kedves környezetben. Az államtitkár az asztalfőn ült, balján és jobbán az olasz tanárok, valamint *Klebensberg* kultuszminister képviselője, szembe vele pedig vagy három sor asztal mellett fiatal, tizenhat-tizennyolc esztendő diákok ültek, lányok, fiúk vegyest. Hetvennégyen. Hatvanhárom fiú és tizenegy leányka. Amikor aztán az államtitkár asztalt bont, — notabene *végig csupa vizes kancsó az asztalon* — egyszerre pattannak föl valamennyien s indulnak szobáikba. Ahogy elhaladnak vezetőjük előtt, római módra a fasiszta üdvözléssel köszöntik. Amikor valamennyien fölmentek, *Alemani* államtitkár újra meghívja az asztalhoz munkatársunkat és arra a kérdésre, ki vetette fel a kirándulás gondolatát, *Alemani* államtitkár szívesen beszélni kezd:

— Az olasz közoktatási kormány vetette fel. Tudni kell, hogy az olasz kultuszminister két évvel ezelőtt újjászervezte a középiskolai tanítás programját s ennek egyik fontos elve az volt, hogy az olasz iskolák ne csak a régi kulturát és annak hagyományait ápolják a tanítványokban, hanem a modern kulturát is. Ezt pedig nem csupán azzal akartuk szolgálni, hogy megreformáltuk a tantervet, hanem azzal

is, hogy a valóságban, személyes tapasztalatokkal mutassuk meg diákjainknak azokat az országokat, amelyek Olaszországon kívül munkásai voltak a modern kultúra kialakításának. Két évvel ezelőtt tehát megszerveztük az első középiskolás kirándulást *Belgiumba*, tavaly pedig *Németországba* küldtük középiskolás diákjaink egy csoportját. Az idén *Magyarországot* választottuk s sietek megállapítani, hogy az idén több, mint *még egyszer anynyi diákot* küldött ki kultuskormányunk, mint tavaly. Azzal, hogy Magyarország a harmadik diákkirándulás célja, az olasz kormány tekintettel akart lenni arra a két nép közt való barátságos viszonyra, amelyet mi a közoktatásügyünk szempontjából különösen aktuálissá tett *Klebensberg* gróf és *Bethlen* miniszterelnök nálunk tett látogatása. Annak idején nagy érdeklődéssel fogadta az olasz közönség *Klebensberg* előadását a római egyetemen, amelyet a magyar és az olasz kultúra kapcsolatairól mondott, úgy hogy most, amikor a Magyarországba való kirándulást kihirdettük, sok olasz család szívesen engedte el a gyermekét.

— Azt is el kell mondani a magyar közönségnek, hogy ezek a gyerekek valóságos türelmetlenséggel várták a kirándulást. Oka ennek nyilván az, hogy az *új olasz generáció abban a szellemben nevelődik, amely barátsággal van a magyar nemzet iránt*. Itt volt legutóbb a *Falconieri-palota* megvásárlása. Egyébként is nem mulik el hég, hogy az olasz újságok ne írják valamilyen olyan eseményről, amely megerősíti a magyar-olasz barátságot. Ugy, hogy amikor dönteni kellett arról, hova küldjük az idén középiskolás diákjainkat, spontán adódott a gondolat, hogy *természetesen Magyarországra!* Ez igazán természetes volt.

— A Magyarország iránt való érdeklődés egyébként mind erősebb lesz Olaszországban. Művelt osztályaink már az iskolából tudják, hogy hány történelmi szál fűzi

Lázinyomda 1926 — 8891